

Ministerul Finanțelor Publice
Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Teleorman

Str. Dunării nr. 188
Alexandria, Teleorman
Tel : +0247 312 788
Fax : +0247 421 178
e-mail: ALTRJUDX01@mfinante.ro

D E C I Z I A

Nr. 185 din08 .2012

privind soluționarea contestației depusă de
SC SRL,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman
sub nr. /2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman a fost sesizată de SC SRL, prin contestația înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman sub nr. /2012, precum și de AIF Teleorman prin Adresa nr. /2012, înregistrată la DGFP Teleorman sub nr. /2012, asupra contestației formulată de

SC SRL, cu sediul în Jud. Teleorman, com., înregistrată la Registrul Comerțului sub nr. J34/..... și având CIF

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-TR 256/04.07.2012 și a Raportului de inspecție fiscală nr. F-TR 229/04.07.2012 emise de Activitatea de Inspecție Fiscală, din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman.

Prin Adresa nr. /2012 organul de soluționare a transmis contestația organului de inspecție fiscală emitent a actului administrativ fiscal atacat, în vederea constituirii și transmiterii dosarului cauzei, potrivit dispozițiilor pct. 3.1.-3.8. ale Ordinului nr. 2.137 din 25 mai 2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, emis de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

Cu Adresa nr. /2012 organul fiscal abilitat a procedat la constituirea și transmiterea dosarului cauzei în baza dispozițiilor pct. 3.2 al Ordinului președintelui A.N.A.F. nr. 2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

De asemenea, prin Adresa nr. /2012 organele de inspecție fiscală a procedat la completarea dosarului contestației cu Decizia de reverificare nr. /2012 precum și Referatul pentru solicitarea reverificării nr. /2012.

Obiectul contestației îl constituie suma totală de lei reprezentând :

- TVA : lei;
- accesorii aferente : lei.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilit cu data comunității actului administrativ fiscal atacat, așa

cum rezultă din Referatul privind propunerile de soluționare emis de organul de inspecție abilitat și înregistrat sub nr./..... .2012, și de data înregistrării contestației la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman – Registratura generală, respectiv2012, așa cum rezultă din ștampila acestei instituții, aplicată pe originalul contestației.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.207, art.206, art.207, alin.(1), art.209, alin.(1), lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Biroul de soluționare a contestațiilor din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman este legal investită să se pronunțe asupra contestației.

Cap.I. Contestatoarea SC SRL, înregistrată în Registrul Comerțului sub nr J34/...../2001, CUI cu sediul în comuna, județul Teleorman, reprezentata de administrator, susține că în termen legal formulează CONTESTAȚIE împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F TR/..... 2012 și a Raportului de inspecție fiscală nr.F TR/..... 2012 pe care le consideră netemeinice și nelegale și solicită admiterea contestației, anularea celor două acte administrative fiscale și exonerarea subscrisei de obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite precum și a accesoriilor calculate, obligații în sumă de lei cu titlu de taxă pe valoarea adăugată, lei penalități de întârziere și lei dobânzi/majorări de întârziere.

ÎN FAPT:Subscrisa a solicitat prin decontul de taxă pe valoare adăugată nr./..... .2012 aferent lunii februarie 2012 rambursarea sumei de lei. Ca urmare a acestui demers, s-a efectuat inspecția fiscală generală (reverificare) în vederea soluționării decontului cu sumă negativă a TVA cu opțiune de rambursare. Perioada reverificată a fost 1.01.2007 - 31.03.2010.

Prin Raportul de inspecție fiscală nr. F TR/..... 2012 întocmit de DGFP Teleorman-Activitatea de Inspecție Fiscală s-au constatat și s-au stabilit obligații fiscale în sarcina subscrisei cu titlul de TVA necolectată aferentă produselor agricole acordate în arendă pe perioada 2010 - 2011, reținându-se că arenda a fost plătită atât în bani cât și în produse.

Pentru anul 2010 s-au stabilit obligații fiscale suplimentare în sumă de lei începând cu luna august și pentru anul 2011 obligații fiscale suplimentare în sumă de lei începând cu luna decembrie.

Susține că și anterior acestei perioade (01.01.2007 - 31.03.2010) a avut același obiect de activitate și a acordat drepturi de arendă în natură iar prin procesul verbal nr...../11.05.2010 nu s-au stabilit obligații fiscale suplimentare, prin decizia nr...../26.06.2012 s-a dispus reverificarea TVA colectată aferentă drepturilor de arendă acordate în natură pe perioada 01.01.2007 - 31.03.2010, având la bază și precizările din adresa nr.417483/17.10.2011 emisă de Direcția Generală Legislație Cod Fiscal din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

În urma reverificării, prin raportul de inspecție fiscală nr.F-TR/04.07.2012 s-a constatat că subscrisa nu a colectat TVA aferent drepturilor de arendă acordate în natură nici în perioada 01.01.2007 - 31.03.2010, încălcând astfel dispozițiile Legii 571/2003:art.128 al.1,art.130, art.137 al.1 lit.a, și prevederile HG nr.44/2004, pct.8 al.1 lit.b.

S-au stabilit obligații fiscale suplimentare de plată în sumă de lei reprezentând TVA colectată, lei penalități de întârziere și lei dobânzi/majorări de întârziere. S-a scăzut suma de lei solicitată la plată, rămânând de plată suma de lei, și accesorii în sumă totală de lei.

În temeiul acestui raport s-a emis decizia de impunere nr.F - TR/04.07.2012 pentru obligațiile fiscale suplimentare și accesoriile enumerate mai sus.

Apreciază că atât raportul de inspecție fiscală nr. F- TR/04.07.2012 cât și decizia nr. F-TR/04.07.2012 sunt netemeinice și nelegale și solicită admiterea contestației, anularea actelor administrative atacate și, pe fond, exonerarea subscrisei de plata obligațiilor fiscale suplimentare în sumă de lei TVA colectată pentru perioada 01.01.2007 - 29.02.2012, pentru produsele agricole acordate cu titlul dearendă, lei dobânzi/majorari de întârziere și lei penalități de întârziere pentru aceeași perioadă pentru următoarele motive:

- Problema litigioasă vizează calificarea arendei plătita în produse agricole către arendatori, în condițiile în care terenurile rămân în proprietatea acestora, societatea având numai un drept de folosință asupra acestora.

Potrivit disp. art.126 al.1 din Legea 571/2003 "Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) operațiunile care, în sensul art.128 - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;
- b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art.132 și art.133;
- c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art.127 alin.(1), acționând ca atare;
- d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 al.2.

Arată că în temeiul art.128 din Codul fiscal "Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar. "iar potrivit art.130" în cazul unei operațiuni care implică o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri și/sau prestări de servicii, fiecare persoană impozabilă se consideră că a efectuat o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii cu plată."

Trimite la pct.8 din Normele Metodologice de aplicare a Legii 571/2003 aprobată prin HG 44/2004 "(1) Operațiunile prevăzute la art.130 din Codul fiscal, includ orice livrări de bunuri/prestări de servicii a caror plată se realizează printr-o altă livrare/prestare, precum:

- b) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a arendei, care constituie o prestare de servicii. "

Apreciază că premisele de la care a pornit organul de control sunt greșite. Arendarea nu reprezintă o livrare de bunuri sau prestare de servicii deoarece nu asigură transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar, așa cum cer dispozițiile art.128 din Codul fiscal.

Susține că intimata reține că acordarea produselor agricole arendatorilor în schimbul subscrierii dreptului de folosință asupra terenului agricol intră în sfera de aplicare a TVA întrucât "are loc transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor din proprietatea societății în schimbul dreptului de folosință asupra pământului arendatorilor".

Apreciază că fructele obținute de pe terenul proprietarilor, în temeiul dreptului de accesiune, se cuvin acestora, ele neputând deveni proprietatea societății. Prin plata arende în natură din produsele proprietatea arendatorilor nu are loc un transfer al dreptului de proprietate între două persoane fizice sau juridice pentru a putea vorbi de o livrare de bunuri.

Pe de altă parte susține că nu sunt aplicabile dispozițiile art.130 din Codul fiscal care se referă la operațiuni care implică o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri și/sau o prestare de servicii cu plată. Nefiind o operațiune care să presupună un astfel de schimb, nu sunt aplicabile nici dispozițiile

pc.8 lit.b din Normele metodologice de aplicare a Legii 571/2003 aprobate prin HG 44/2004, dispozitii legale care se aplica "operațiunilor prevăzute la art. 130 din Codul fiscal".

Consideră că argumentarea juridică a organelor de control nu ține cont de prevederile art.141, paragraful 2, lit.e), din Legea nr. 571/2003, potrivit căruia operațiunea de arendare este scutită de plata TVA. "Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă: e) arendarea, concesiunea, închirierea și leasingul de bunuri imobile" cu excepțiile prevăzute de lege, excepții care nu sunt aplicabile în cauză.

Mai susține că arenda nu este o vânzare sau o schimbare a proprietății unui bun ci împărțirea conform înțelegerii din contract a producției obținută în comun, organul de control apreciind că trebuia colectată TVA la arenda platită în produse, în schimb arenda care s-a plătit în bani s-a apreciat că este scutită de TVA, aplicându-se dispozițiile art.141 al.2 lit.e din Legea 571/2003.

Concluzionează că atribuirea acestor produse nu constituie un transfer de proprietate , deoarece legea stabilește că este o cheltuială. Taxa pe valoarea adăugată potrivit legii, se colectează și se deduce numai din facturile fiscale.

Or, potrivit disp.art.155 Cod fiscal, în situațiile prevăzute de disp.art.141 al.1 și 2 nu se emit facturi fiscale și, prin urmare, nu se calculează și nu se plătește taxa pe valoare adăugată pentru arenda convenită arendatorilor, considerând că nu se susține cu nici un argument scurirea de plata taxei pe valoarea adăugată aferentă arendeii platită în bani și, dimpotrivă, calcularea aceleași taxe pentru arenda platită în produse. La controlul efectuat s-a apreciat că este corect să nu se calculeze TVA pentru arenda în bani, în schimb arenda în produse a fost găsită ca fiind purtătoare de TVA. Fiind vorba de aceeași situație, este valabil același raționament juridic, neputând fi aplicate uneia și aceleiași situații de fapt două dispoziții legale distincte.

Prin raportul de inspectie fiscala nr./11.05.2010 s-a constatat ca subscrisa nu are obligații fiscale suplimentare cu privire la TVA colectată pe perioada 2007-2010, modul în care s-au stabilit aceste obligații cu privire la arenda în produse primită de proprietari fiind corect, aceste produse neintrând sub incidența taxei pe valoarea adăugată.

Ulterior, ca urmare a reverificării și a aceleiași perioade, consideră că în mod greșit s-a constatat că petiționara datorează TVA și pentru arenda aferentă aceleiași perioade.

Referitor la dobânzile și penalitățile aferente creanțelor bugetare stabilite suplimentar precizează următoarele:

Inexistând obligația de plată a acestor creanțe bugetare, nu există obligația fiscală a cărei neexecutare să fie sancționată.

Solicită suspendarea actelor administrative atacate deoarece apreciază că sunt îndeplinite cerințele cazului temeinic justificat și pentru prevenirea unei pagube iminente. Astfel, apreciază că actele administrative prin care s-a reținut că datorează TVA pentru arenda plătită proprietarilor au aparența de nelegalitate față de dispozițiile legale invocate, față de împrejurarea că, același organ de control a apreciat ca fiind scutită de plata TVA arenda platită în bani , față de practica anterioară a controalelor efectuate la subscrisa, tot în sensul scutirii arendeii de TVA și de jurisprudența în materie.

Punerea în executare a actelor administrative consideră că este de natură să aducă prejudicii și o pagubă iminentă subscrisei, care desfășoară o activitate redusă și,

cu atât mai mult cu cât în acest an agricol recolta a fost afectată de secetă astfel încât contestatoarea nu-și poate achita obligațiile contractuale față de proprietari.

ÎN DREPT: Își întemeiază cererea pe disp.art.205 și 207 din OG 92/2003.

Depune copie de pe raportul de inspectie fiscala nr.3089/11.052010.

Cap.II. Din Deciza de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr.F-TR /04.07.2012, emisă de Activitatea de Inspectie Fiscală, din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman, în baza Raportului de inspectie fiscală încheiat la data de 04.07.2012 și înregistrat sub nr. F-TR/04.07.2012, rezultă faptul că autoarea cererii a livrat arendatorilor produse agricole reprezentând plata arendei conform contractelor de arendă încheiate fără a colecta TVA.

Constatari fiscale:

TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ Baza legală:

- Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.
- HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare
- O.M.F.P. nr. 263 /2010.
- Decizia de reverificare nr...../26.06.2012 pentru perioada 01.01.2007-31.03.2010.

Pentru perioada supusă controlului s-au verificat următoarele documente:

- Facturi fiscale pentru aprovizionare, facturi de vânzare.
- Jurnalul de vânzări și jurnal de cumpărări.
- Registrul jurnal și balanțele de verificare sintetice.

Procedura de inspectie utilizată a fost verificarea în totalitate a documentelor justificative și financiar contabile din evidența contribuabilului.

Perioada fiscală este luna calendaristică conform art. 156¹, alin.1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare. Agentul economic este înregistrat în scopuri de TVA.

Inspectia fiscală parțială s-a făcut în vederea soluționării decontului de taxa pe valoare adăugată (anexa nr.3) nr...../22.03.2012 aferent lunii februarie 2012, suma solicitată la rambursare fiind de lei.

TVA DEDUCTIBILĂ

Perioada verificată 01.04.2010 - 29.02.2012.

Perioada reverificată 01.01.2007- 31.03.2010.

S-a reținut ca deficiență că la data de 29.11.2010 SC SRL emite fact.nr..... din 29.11.2010 către petiționară, în sumă totală de lei din care TVA lei – reprezentând dobânzi calculate pentru plata cu întârziere față de termenele din contract.

S-a reținut ca fiind emisă în mod eronat factura și în consecință, petiționara în mod nejustificat deduce taxa, în condițiile în care dobânzile percepute pentru plăți cu întârziere nu se cuprind în baza de taxare; prin aceasta fiind încălcate dispozițiile art.137, alin.3, lit.c) și art.145, alin.2, lit.a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

TVA COLECTATĂ

Perioada verificată: 01.04.2010 - 29.02.2012.

Perioada reverificată: 01.01.2007 - 31.03.2010.

A fost determinată conform prevederilor art. 137 privind baza de impozitare și art. 140 privind cotele de impozitare din Legea nr.571 /2003 cu modificările și completările ulterioare.

În urma verificării s-au constatat următoarele: agentul economic a obținut venituri aplicând corect cota standard de 19% și 24% asupra veniturilor realizate din

vânzări de produse agricole și prestări de servicii reprezentând lucrări agricole, iar pentru veniturile obținute din vânzări de produse agricole la persoane juridice înregistrate în scopuri de TVA începând cu data de 01.06.2011 a aplicat taxarea inversă.

Cuantumul TVA colectată este justificat prin documente legale (facturi fiscale) emise către clienți care cuprind toate informațiile prevăzute de art.155, alin.5, din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

S-au verificat jurnalele de vânzare (anexa nr.8) și s-a constatat că sumele înscrise corespund cu cele din evidența contabilă și cele declarate prin deconturile de tva depuse la AFP Zimnicea.

În perioada supusă inspecției fiscale conform evidenței contabile agentul economic a înregistrat TVA colectată în sumă totală de lei.

Având în vedere că obiectul principal de activitate este cultivarea plantelor agricole pe terenuri luate în arendă, în timpul inspecției fiscale s-a verificat cum s-a făcut plata drepturilor de arendă și s-a constatat că aceasta s-a făcut atât în bani, cât și în natură.

Pentru plata în natură s-a constatat că agentul economic nu a colectat TVA-ul aferent pentru anii 2010 și 2011, încălcând prevederile Legii nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare, art.128 alin.1, art.130 și art.137, alin.1, lit.a și prevederile HG nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal cu modificările și completările ulterioare - Titlul VI. pct.8, alin.1 , lit.b.

În timpul inspecției fiscale s-a calculat TVA-ul aferent plății în natură a arende stabilindu-se obligație fiscală suplimentară în sumă de lei după cum urmează:

- anul 2010 - suma totală lei x 24:124 = lei, începând din luna august.
- anul 2011- suma totală lei x 24:124 = lei, începând din luna decembrie.

Întrucât și în perioada 01.01.2007-31.03.2010 agentul economic a avut același obiect de activitate și a acordat drepturi de arendă în natură, s-a întocmit Referatul de solicitare a reverificării nr./26.06.2012 în baza căruia s-a emis Decizia de reverificare nr...../26.06.2012 (anexa 20), a TVA colectată aferentă drepturilor de arendă acordate în natură pentru perioada 01.01.2007 - 31.03.2010, având la bază și Precizările privind colectarea TVA la arenda acordată în natură care s-au primit cu adresa nr.417483/17.10.2011, emisă de Direcția Generală Legislație Cod Fiscal din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, înregistrată la DGFP Teleorman sub nr.28306/27.10.2011 și la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr.5969/27.10.2011.

În urma reverificării s-a constatat ca agentul economic nu a colectat TVA-ul aferent drepturilor de arendă acordate în natură nici în perioada 01.01.2007-31.03.2010 încălcând prevederile Legii nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare, art.128 alin.1, art.130 și art.137, alin.1, lit. a) și prevederile HG nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal cu modificările și completările ulterioare, Titlul VI, pct.8, alin.1, lit.b.

În timpul inspecției fiscale parțiale s-a calculat obligație fiscală suplimentară reprezentând TVA colectată în sumă totală de lei după cum urmează:

- anul 2007 - suma totală lei x 19 :119 = lei începând cu luna decembrie conform NC nr./2007 – anexa nr.17.
- anul 2008 - suma totală lei x 19 :119 = lei începând cu luna decembrie conform NC nr. 2008 - anexa nr.18.
- anul 2009 - suma totală lei x 19:119 = lei începând cu luna decembrie conform NC nr. 2009 - anexa nr.19.

Pentru plata în natură s-a constatat ca agentul economic nu a colectat TVA-ul aferent pentru anii 2007, 2008 și 2009, în sumă de totală de lei, încălcând

prevederile Legii nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare art.128 alin.1, art.130 și art.137, alin.1, lit.a și prevederile HG nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal cu modificările și completările ulterioare - Titlul VI. pct.8, alin.1 ,lit.b.

Se mai menționează că agentul economic a înființat culturi agricole pe suprafețe arendate de la persoane fizice după cum urmează: în anul 2007 = ha, în anul 2008 = ha, în anul 2009 = ha, în anul 2010 = ha, în anul 2011 = ha.(anexa nr.9).

S-a modificat baza de impozitare cu suma de lei și TVA colectată a fost majorată cu suma de lei.

TVA DE PLATĂ

În urma verificării s-a constatat o diferență de lei între sumele din jurnalele de cumpărări, jurnalele de vânzări și cele înregistrate în evidența contabilă și declarate de agentul economic, situație care a condus la stabilirea TVA de rambursat la data de 29.02.2012 în cuantum de lei, față de lei calculate și solicitat la rambursare; reținându-se încălcarea prevederilor art.156, alin.1) din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare.

În consecință, s-a stabilit obligație fiscală reprezentând TVA de plată în sumă de lei, (..... lei+..... lei+..... lei+..... lei) s-a scăzut din aceasta TVA-ul solicitat la rambursare prin decont în sumă de lei, stabilindu-se TVA de plată în sumă de lei.

În urma inspecției fiscale parțiale efectuate pentru soluționarea decontului nr...../22.03.2012 situația TVA se prezintă astfel:

TVA solicitată la rambursare de către contribuabil	= lei
TVA care nu s-a admis la rambursare	= lei
TVA admis la rambursare	=	-

Temei de drept:

1. Act normativ LG571/2003 art.145, alin.2, lit.a) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

1. Act normativ LG571/2003 art.130 În cazul unei operațiuni care implică o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri și/sau prestări de servicii, fiecare persoană impozabilă se consideră ca a efectuat o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii cu plată.

1. Act normativ LG571/2003 art. 137, alin. 1,lit. a) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din: pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;

1. Act normativ HG44/2004, alin. 1, lit. b, pct.8. Operațiunile prevăzute la art. 130 din Codul fiscal, includ orice livrări de bunuri/prestări de servicii a căror plată se realizează printr-o altă livrare/prestare, precum: plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a arendeii, care constituie o prestare de servicii.

1. Act normativ LG571/2003 art.137, alin.3, lit.c) Baza de impozitare nu cuprinde următoarele: dobânzile percepute după data livrării sau prestării, pentru plăți cu întârziere.

1. Act normativ LG571/2003 art.156, alin.1 Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activității lor economice.

Constatari fiscale:

Pentru nevirarea în termen a obligației fiscale s-au calculat dobânzi și penalități de întârziere în suma totală de lei conform OG nr.92/2003 republicată, cu modificările și completările ulterioare, art.120 și art.120¹, după cum urmează:

Dobânzi și majorări: lei
Penalități întârziere: lei
TOTAL lei

Motiv de fapt:

Neachitarea în termen legal a sumelor suplimentare.

Temei de drept:

2. Act normativ OG92/2003 art. 119, alin. 1 Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

2. Act normativ OG92/2003 art. 120, alin. 1 Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorale, inclusiv.

2. Act normativ OG92/2003 art. 120, alin. 7 Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

2. Act normativ OG92/2003 art. 119, alin. 1 Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

2. Act normativ OG92/2003 art. 120, alin. 1 Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

2. Act normativ OG92/2003 art. 120, alin.7 Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

2. Act normativ OG92/2003 art. 120, alin.7 Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

3. Act normativ OG92/2003 art. 120¹, alin.1 Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

3. Act normativ OG92/2003 art. 120¹, alin.2, lit.c Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel: după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

Cap.III. Având în vedere constatările organului de inspecție fiscală, susținerile contestatoarei, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare la data producerii fenomenului economic, se rețin următoarele:

SC SRL, cu sediul în jud. Teleorman, com., înregistrată la Registrul Comerțului sub nr.J34/...../2001 și având CIF, cu obiect de activitate Cultivarea cerealelor (exclusiv orez), plantelor leguminoase și a plantelor producătoare de semințe oleaginoase – cod CAEN 111, are ca administrator și asociat unic pe

1.Cu privire la diferența de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar (..... lei - taxă pe valoarea adăugată necolectată aferentă plății în natură a drepturilor acordate membrilor arendatori pentru anii fiscali 2007, 2008, 2009, 2010, 2011 + lei - TVA neacceptată la deducere + lei diferență rezultată dintre sumele înregistrate și cele declarate).

1.a.)- Cu privire la stabilirea diferenței de lei, reprezentând taxă pe

valoarea adăugată necolectată aferentă plății în natură a drepturilor acordate membrilor arendatori

Cauza supusă soluționării este aceea dacă măsura luată de organele fiscale – cu privire la stabilirea diferenței de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată necolectată aferentă plății în natură a drepturilor acordate membrilor arendatori pentru anii fiscali 2007, 2008, 2009, 2010, 2011-, are temei legal, și se bazează de probe recunoscute de lege, (cu trimitere și la Adresa nr.417483/17.10.2011, emisă de Direcția Generală Legislație Cod Fiscal din cadrul Ministerului Finanțelor Publice), în raport cu susținerile autoarei cererii cu privire la acțiunea de reverificare a unei perioade anterioare în care în aceleași condiții, și având același obiect de activitate nu s-au reținut ca fiind încălcate dispoziții legale cu privire la activitatea de arendare.

Petiționara mai susținând și faptul că arendarea nu reprezintă o livrare de bunuri sau prestare de servicii întrucât nu asigură transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar, astfel că fructele obținute de pe terenul proprietarilor se cuvin acestora, ele neputând fii proprietatea societății contestatoare.

În fapt, așa cum se reține din documentele anexate la dosarul cauzei, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-TR/04.07.2012, sinteză a Raportului de inspecție fiscală nr.F-TR/28.07.2012 emise de Activitatea de Inspecție Fiscală, din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman, s-au reținut că pentru plata în natură a arendei agentul economic nu a colectat taxa pe valoarea adăugată aferentă pentru anii 2010 și 2011, încălcând prin aceasta prevederile Legii nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare, art.130 și art.137, alin.1, lit.a și prevederile HG nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal cu modificările și completările ulterioare - Titlul VI. pct.8, alin.1 , lit.b.

Organele de inspecție fiscală făcând trimitere la precizări privind colectarea TVA la arenda acordată în natură primite cu Adresa nr.417483/17.10.2011 emisă de Direcția Generală Legislație Cod Fiscal din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, înregistrată la DGFP Teleorman sub nr.28306/27.10.2011 și la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr.5969/27.10.2011.

În timpul inspecției fiscale s-a calculat TVA aferentă plății în natură a arendei, stabilindu-se obligație fiscală suplimentară în sumă de lei după cum urmează:

- anul 2010 - suma totală lei x 24:124 = lei, începând din luna august.

- anul 2011-suma totală lei x 24:124 = lei, începând din luna decembrie.

Întrucât și în perioada 01.01.2007-31.03.2010 s-a stabilit că firma petiționară a avut același obiect de activitate și a acordat drepturi de arendă în natură, astfel că s-a întocmit Referatul de solicitare a reverificării nr...../26.06.2012 în baza căruia s-a emis Decizia de reverificare nr...../26.06.2012 a TVA colectată aferentă drepturilor de arendă acordate în natură pentru perioada 01.01.2007 - 31.03.2010, având la bază și precizările din adresa mai sus menționată.

În urma reverificării s-a constatat că nu s-a colectat TVA aferentă drepturilor de arendă acordate în natură nici în perioada 01.01.2007-31.03.2010, încălcându-se prevederile Legii nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare, art.130 și art.137, alin.1, lit. a) și prevederile HG nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal cu modificările și completările ulterioare, Titlul VI, pct.8, alin.1, lit.b.

În timpul inspecției fiscale parțiale au fost calculate obligații fiscale suplimentare reprezentând TVA colectată în sumă totală de lei după cum urmează:

- anul 2007 - suma totală lei x 19 :119 = lei începând cu luna decembrie conform NC nr...../.2007 – anexa nr.17.

- anul 2008 - suma totală lei x 19 :119 = lei începând cu luna decembrie conform NC nr. /.2008 - anexa nr.18.

-anul 2009 - suma totală lei x 19:119 = lei începând cu luna decembrie conform NC nr./.2009 - anexa nr.19.

Pentru plata în natură s-a constatat ca agentul economic nu a colectat TVA aferentă pentru anii 2007, 2008 și 2009, în sumă de totală de lei, prin încălcarea prevederilor Legii nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare, art.130 și art.137, alin.1, lit.a și prevederile HG nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal cu modificările și completările ulterioare - Titlul VI. pct.8, alin.1 ,lit.b.

În consecință, s-a procedat la modificarea (majorarea) bazei de impozitare în mod corespunzător, situație ce a condus și la majorarea TVA colectată cu suma de lei.

În contradictoriu cu modalitatea de stabilire a diferenței de taxă pe valoarea adăugată, societatea comercială petiționară sesizează aspecte legate de faptul că:

Pentru anul 2010 s-au stabilit obligații fiscale suplimentare în sumă de lei începând cu luna august și pentru anul 2011 obligații fiscale suplimentare în sumă de lei începând cu luna decembrie.

Susține că și anterior acestei perioade (01.01.2007 - 31.03.2010) a avut același obiect de activitate și a acordat drepturi de arendă în natură iar prin procesul verbal nr...../11.05.2010 nu s-au stabilit obligații fiscale suplimentare, prin decizia nr...../26.06.2012 s-a dispus reverificarea TVA colectată aferentă drepturilor de arendă acordate în natură pe perioada 01.01.2007 - 31.03.2010, având la bază și precizările din adresa nr.417483/17.10.2011 emisă de Direcția Generală Legislație Cod Fiscal din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

În urma reverificării, prin raportul de inspecție fiscală nr.F-TR/04.07.2012 s-a constatat că subscrisa nu a colectat TVA aferent drepturilor de arendă acordate în natură nici în perioada 01.01.2007 - 31.03.2010, încălcând astfel dispozițiile Legii 571/2003:art.128 al.1,art.130, art.137 al.1 lit.a, și prevederile HG nr.44/2004, pct.8 al.1 lit.b.

S-au stabilit obligații fiscale suplimentare de plată în sumă de lei reprezentând TVA colectată, lei penalități de întârziere și lei dobânzi/majorări de întârziere. S-a scăzut suma de lei solicitată la plată, rămânând de plată suma de lei, și accesorii în sumă totală de lei.

În temeiul acestui raport s-a emis decizia de impunere nr.F - TR/04.07.2012 pentru obligațiile fiscale suplimentare și accesorii enumerate mai sus.

Apreciază că atât raportul de inspecție fiscală nr. F- TR/04.07.2012 cât și decizia nr. F-TR/04.07.2012 sunt netemeinice și nelegale și solicită admiterea contestației, anularea actelor administrative atacate și, pe fond, exonerarea subscrisei de plata obligațiilor fiscale suplimentare în sumă de lei TVA colectată pentru perioada 01.01.2007 - 29.02.2012, pentru produsele agricole acordate cu titlul de arendă, lei dobânzi/majorări de întârziere și lei penalități de întârziere pentru aceeași perioadă pentru următoarele motive:

- Problema litigioasă vizează calificarea arendei plătită în produse agricole către arendatori, în condițiile în care terenurile rămân în proprietatea acestora, societatea având numai un drept de folosință asupra acestora.

Potrivit disp. art.126 al.1 din Legea 571/2003 "Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) operațiunile care, în sensul art.128 - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;
- b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art.132 și art.133;
- c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art.127 alin.(1), acționând ca atare;
- d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 al.2.

Arată că în temeiul art.128 din Codul fiscal "Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar. "iar potrivit art.130" în cazul unei operațiuni care implică o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri și/sau prestări de servicii, fiecare persoană impozabilă se consideră că a efectuat o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii cu plată."

Trimite la pct.8 din Normele Metodologice de aplicare a Legii 571/2003 aprobată prin HG 44/2004 "(1) Operațiunile prevăzute la art.130 din Codul fiscal, includ orice livrări de bunuri/prestări de servicii a caror plată se realizează printr-o altă livrare/prestare, precum:

- b) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a arendei, care constituie o prestare de servicii. "

Apreciază ca premisele de la care a pornit organul de control sunt greșite. Arendarea nu reprezintă o livrare de bunuri sau prestare de servicii deoarece nu asigură transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar, așa cum cer dispozițiile art.128 din Codul fiscal.

Susține că intimata reține că acordarea produselor agricole arendatorilor în schimbul subscrierii dreptului de folosință asupra terenului agricol intră în sfera de aplicare a TVA întrucât "are loc transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor din proprietatea societății în schimbul dreptului de folosință asupra pământului arendatorilor".

Apreciază că fructele obținute de pe terenul proprietarilor, în temeiul dreptului de accesione, se cuvin acestora, ele neputând deveni proprietatea societății. Prin plata arendei în natură din produsele proprietatea arendatorilor nu are loc un transfer al dreptului de proprietate între două persoane fizice sau juridice pentru a putea vorbi de o livrare de bunuri.

Pe de altă parte susține că nu sunt aplicabile dispozițiile art.130 din Codul fiscal care se referă la operațiuni care implică o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri și/sau o prestare de servicii cu plată. Nefiind o operațiune care să presupună un astfel de schimb, nu sunt aplicabile nici dispozițiile pc.8 lit.b din Normele metodologice de aplicare a Legii 571/2003 aprobate prin HG 44/2004, dispoziții legale care se aplica "operațiunilor prevăzute la art. 130 din Codul fiscal".

Consideră că argumentarea juridică a organelor de control nu ține cont de prevederile art.141, paragraful 2, lit.e), din Legea nr. 571/2003, potrivit căruia operațiunea de arendare este scutită de plata TVA. "Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă: e) arendarea, concesiunea, închirierea și leasingul de bunuri imobile" cu excepțiile prevăzute de lege, excepții care nu sunt aplicabile în cauză.

Mai susține că arenda nu este o vânzare sau o schimbare a proprietății unui bun ci împărțirea conform înțelegerii din contract a producției obținută în comun, organul de control apreciind că trebuia colectată TVA la arenda platită în produse, în

schimb arenda care s-a plătit în bani s-a apreciat că este scutită de TVA, aplicându-se dispozițiile art.141 al.2 lit.e din Legea 571/2003.

Concluzionează că atribuirea acestor produse nu constituie un transfer de proprietate , deoarece legea stabilește că este o cheltuială. Taxa pe valoarea adăugată potrivit legii, se colectează și se deduce numai din facturile fiscale.

Or, potrivit disp.art.155 Cod fiscal, în situațiile prevăzute de disp.art.141 al.1 și 2 nu se emit facturi fiscale și, prin urmare, nu se calculează și nu se plătește taxa pe valoare adăugată pentru arenda cuvenita arendatorilor, considerând că nu se susține cu nici un argument scutirea de plata taxei pe valoarea adăugată aferentă arendeii platită în bani și, dimpotrivă, calcularea aceleiași taxe pentru arenda platită în produse. La controlul efectuat s-a apreciat că este corect să nu se calculeze TVA pentru arenda în bani, în schimb arenda în produse a fost găsită ca fiind purtătoare de TVA. Fiind vorba de aceeași situație, este valabil același raționament juridic, neputând fi aplicate uneia și aceleiași situații de fapt două dispoziții legale distincte.

Prin raportul de inspectie fiscala nr./11.05.2010 s-a constatat ca subscrisa nu are obligații fiscale suplimentare cu privire la TVA colectată pe perioada 2007-2010, modul în care s-au stabilit aceste obligații cu privire la arenda în produse primită de proprietari fiind corect, aceste produse neintrând sub incidența taxei pe valoarea adăugată.

Ulterior, ca urmare a reverificării și a aceleiași perioade, consideră că în mod greșit s-a constatat că petiționara datorează TVA și pentru arenda aferentă aceleiași perioade.

Depune copie de pe raportul de inspectie fiscala nr...../11.052010.

În vederea pronunțării unei soluții în speța dedusă judecății organele de revizuire rețin că **în drept** sunt aplicabile dispozițiile legale în materie așa cum urmează a fi citate:

LEGEA nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal – publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare:

ART. 126

Operațiuni impozabile

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128 - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2);

ART. 127

Persoane impozabile și activitatea economică

(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie

activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

ART. 128

Livrarea de bunuri

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.

ART. 130

Schimbul de bunuri sau servicii

În cazul unei operațiuni care implică o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri și/sau prestări de servicii, fiecare persoană impozabilă se consideră că a efectuat o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii cu plată.

HOTĂRÂREA GUVERNULUI nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal – publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 112 din 6 februarie 2004 -, cu modificările și completările ulterioare:

Art. 130

8. (1) Operațiunile prevăzute la art. 130 din Codul fiscal, includ orice livrări de bunuri/prestări de servicii a căror plată se realizează printr-o altă livrare/prestare, precum:

b) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a arendeii, care constituie o prestare de servicii.

(2) Fiecare operațiune din cadrul schimbului este tratată separat aplicându-se prevederile prezentului titlu în funcție de calitatea persoanei care realizează operațiunea, cotele și regulile aplicabile fiecărei operațiuni în parte.

* **O.G. nr. 92 din 24 decembrie 2003**, republicată, privind Codul de procedura fiscală - publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 513 din 31 iulie 2007 – cu modificările și completările ulterioare:

Art. 5

Aplicarea unitară a legislației

(1) Organul fiscal este obligat să aplice unitar prevederile legislației fiscale pateritoriale României, urmărind stabilirea corectă a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat.

ART. 7

Rolul activ

(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.

(4) Organul fiscal decide asupra felului și volumului examinărilor, în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

(3) Organul fiscal are obligația să examineze în mod obiectiv starea de fapt, precum și să îndrume contribuabilii pentru depunerea declarațiilor și a altor documente, pentru corectarea declarațiilor sau a documentelor, ori de câte ori este cazul.

ART. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.

- ART. 94

Obiectul și funcțiile inspecției fiscale

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspecție fiscală va proceda la:

(...)

b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului;

e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspecției fiscale;

ART. 105

Reguli privind inspecția fiscală

(1) Inspecția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere.

(3) Inspecția fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare impozit, taxă, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat și pentru fiecare perioadă supusă impozitării.

(8) La finalizarea inspecției fiscale, contribuabilul este obligat să dea o declarație scrisă, pe propria răspundere, din care să rezulte că au fost puse la dispoziție toate documentele și informațiile solicitate pentru inspecția fiscală. În declarație se va menționa și faptul că au fost restituite toate documentele solicitate și puse la dispoziție de contribuabil.

(9) Contribuabilul are obligația să îndeplinească măsurile prevăzute în actul întocmit cu ocazia inspecției fiscale, în termenele și condițiile stabilite de organele de inspecție fiscală.

ART. 105¹

Reguli privind reverificarea

(1) Prin excepție de la prevederile art. 105 alin. (3), conducătorul inspecției fiscale poate decide reverificarea unei anumite perioade.

(2) Prin reverificare se înțelege inspecția fiscală efectuată ca urmare a apariției unor date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verificărilor, care influențează rezultatele acestora.

(3) Prin date suplimentare se înțelege informații, documente sau alte înscrisuri obținute ca urmare a unor controale încrucișate, inopinate ori comunicate organului fiscal de către organele de urmărire penală sau de alte autorități publice ori obținute în orice mod de organele de inspecție, de natură să modifice rezultatele inspecției fiscale anterioare.

(4) La începerea acțiunii de reverificare, organul de inspecție fiscală este obligat să comunice contribuabilului decizia de reverificare, care poate fi contestată în condițiile prezentului cod. Dispozițiile referitoare la conținutul și comunicarea avizului de inspecție sunt aplicabile în mod corespunzător și deciziei de reverificare.

Norme metodologice:

102.1. La examinarea stării de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative și evidențele financiar-contabile și fiscale care constituie mijloace de probă și sunt relevante pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale.

102.4. Datele suplimentare, necunoscute organelor de inspecție fiscală la data efectuării inspecției fiscale la un contribuabil, pe care se fundamentează decizia de reverificare a unei anumite perioade, pot rezulta în situații, cum sunt:

a) efectuarea unui control incrucisat, potrivit prevederilor art. 94 alin. (1) lit. c) din Codul de procedura fiscala, asupra documentelor justificative ale unui grup de contribuabili din care face parte si contribuabilul in cauza;

b) obtinerea pe parcursul actiunilor de inspectie fiscala efectuate la alti contribuabili a unor documente sau informatii suplimentare referitoare la activitatea contribuabilului, intr-o perioada care a fost deja supusa inspectiei fiscale;

c) solicitari ale organelor de urmarire penala sau ale altor organe ori institutii indreptatite potrivit legii;

d) informatii obtinute in orice alt mod, de natura sa modifice rezultatele controlului fiscal anterior.

102.5. In cazul in care, ca urmare a desfiintarii actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedura fiscala, este necesara reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de catre o alta echipa de inspectie fiscala decat cea care a incheiat actul contestat.

102.6. Organul fiscal competent poate solicita, pana la implinirea termenului de prescriptie prevazut la art. 88 din Codul de procedura fiscala, reverificarea unei perioade impozabile, prin intocmirea unui referat in care sunt prezentate motivele solicitarii. Referatul este supus aprobarii conducatorului organului de inspectie fiscala competent, iar dupa aprobare se programeaza actiunea de inspectie fiscala.

Art. 106

Obligația de colaborare a contribuabilului

(1) Contribuabilul are obligația să colaboreze la constatarea stărilor de fapt fiscale. Acesta este obligat să dea informații, să prezinte la locul de desfășurare a inspecției fiscale toate documentele, precum și orice alte date necesare clarificării situațiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal.

Art. 109

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și **legal**.

ART. 213

Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.

ART. 216

Soluții asupra contestației

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

(3¹) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.

ART. 218

Comunicarea deciziei și calea de atac

(1) Decizia privind soluționarea contestației se comunică contestatorului, persoanelor introduse, în condițiile art. 44, precum și organului fiscal emitent al actului administrativ atacat.

(2) Deciziile emise în soluționarea contestațiilor pot fi atacate de către contestatar sau de către persoanele introduse în procedura de soluționare a contestației potrivit art. 212, la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în condițiile legii.

(3) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a dispus desființarea, încheierea noului act administrativ fiscal ca urmare a soluției de desființare emise în procedura de soluționare a contestației se face după ce hotărârea judecătorească a rămas definitivă și irevocabilă.

* **Ordinului nr.2.137 din 25.05.2011** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, emis de Agenția Națională de Administrare Fiscală și publicat în M. Of. nr.380/31.05.2011:

11.5. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.

Față de prevederile legale incidente și din analiza documentelor care constituie dosarul contestației, a raportului de inspecție fiscală și a deciziei de impunere atacate, rezultă situația de fapt potrivit cu care organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății petiționare obligațiile fiscale în cuantumul contestat, și prin reverificarea unei perioade supuse inspecției fiscale anterioare, pentru care s-a emis Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 10.05.2010 și înregistrat sub nr...../11.05.2010. Potrivit datelor consemnate în raport, perioada supusă verificării a fost 01.01.2005-31.03.2010, inspecția fiscală parțială fiind întreprinsă în vederea soluționării Decontului cu sumă negativă cu opțiune de rambursare nr...../23.04.2010.

Echipa de inspecție fiscală consemnează cu această ocazie faptul că a procedat la verificarea realității și legalității decontului cu sumă negativă, verificarea realității, legalității și sincerității declarațiilor fiscale și informative în corelație cu evidența contabilă, registrele societății sau orice alte documente justificative existente în societate sau obținute prin controale încrucișate și cu alte declarații depuse în conformitate cu legile speciale. Iar procedura de control utilizată a constat în verificarea în totalitate a operațiunilor efectuate, consemnate în documentele justificative și financiar-contabile ale petiționarei în perioada verificată, respectiv 01.01.2005-31.03.2010.

Referitor la soluționarea Decontului cu sumă negativă cu opțiune de rambursare nr./23.04.2010, în urma inspecției fiscale parțiale efectuate cu control anticipat, situația TVA s-a prezentat după cum urmează:

- TVA solicitată la rambursare lei
- TVA cu drept de rambursare lei
- TVA fără drept de rambursare lei

Această constatare a avut la bază faptul că în urma inspecției fiscale s-a

modificat baza de taxare privind TVA deductibilă cu suma de lei. Cât privește baza de taxare privind TVA colectată, aceasta nu a fost modificată, întrucât nu au fost constatate deficiențe.

În baza Deciziei de reverificare nr...../26.06.2012, potrivit cu care *de la data ultimei verificări și până în prezent au apărut elemente suplimentare care influențează rezultatele inspecției fiscale anterioare constând în faptul că petiționara nu a calculat TVA colectată la drepturile de arendă acordate în natură, în conformitate cu prevederile art.105¹ alin.1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare s-a dispus reverificarea perioadei 01.01.2007-31.03.2010.*

În consecință, prin Raportul de inspecție fiscală atacat (nr.F-TR/04.07.2012), în urma reverificării s-a constatat că autoarea cererii nu a colectat TVA aferentă drepturilor de arendă acordate în natură în perioada 01.01.2007-31.03.2010 încalcând prin aceasta prevederile Legii nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare, art.130 și art.137, alin.1, lit. a) și prevederile HG nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal cu modificările și completările ulterioare, Titlul VI, pct.8, alin.1 ,lit.b.

Situație în care s-a procedat la calcularea unei obligații fiscale suplimentare reprezentând TVA colectată în sumă totală de lei, pentru anii fiscali 2007, 2008 și 2009.

În acest sens, organele de inspecție fiscală fac trimitere și la precizări privind colectarea TVA la arenda acordată în natură primite cu Adresa nr.417483/17.10.2011 emisă de Direcția Generală Legislație Cod Fiscal din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

Adresa în cauză stând și la baza calculului TVA aferente plății în natură a arende, stabilindu-se o obligație fiscală suplimentară în cuantum de lei aferentă perioadei 01.01.2010-31.12.2011.

Raportat la această situație, organele de revizuire rețin neclarități, care conduc la imposibilitatea pronunțării unei soluții pe fondul cauzei:

- Dacă la efectuare celei dintâi inspecții fiscale, aceasta a cuprins perioada 01.01.2005-31.03.2010, în situația reverificării, perioada controlată a fost de la 01.01.2007 la 31.03.2010, fără ca din documentele care constituie dosarul cauzei să rezulte motivele care au condus la această împrejurare, având în vedere și situația în care dreptul la rambursare a taxei pe valoarea adăugată în cuantum de lei, acordat cu ocazia inspecției fiscale inițiale (din data de 10.05.2010) a cuprins perioada 01.01.2005-31.03.2010.

- Deși Decizia de reverificare nr...../26.06.2012 consemnează actul administrativ supus reverificării ca fiind Decizia de nemodificare a bazei de impunere nr...../13.05.2010 în care este consemnată perioada verificată 01.01.2005-31.03.2010, din documentele care constituie dosarul contestației nu pot fi identificate cauzele care au condus la dispunere reverificării doar a perioadei 01.01.2007-31.03.2010.

- Întrucât în Decizia de reverificare este consemnat faptul că s-a emis în baza prevederilor art.105¹ din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, organele de soluționare a contestației apreciază ca fiind neclară specificarea elementelor suplimentare care au influențat rezultatele inspecției fiscale anterioare, *necalcularea taxei pe valoarea adăugată calculată la drepturile de arendă acordate în natură pentru terenurile lucrate în arendă*, întrucât alin.3) al art.105¹ din actul mai sus precizat prevede că *prin date suplimentare se înțelege informații, documente sau alte înscrisuri obținute ca urmare a unor controale încrucișate, inopinate ori comunicate organului fiscal de către organele*

de urmărire penală sau de alte autorități publice ori obținute în orice mod de organele de inspecție, de natură să modifice rezultatele inspecției fiscale anterioare. Iar potrivit Normelor de aplicare din art. 102.4., datele suplimentare, necunoscute organelor de inspecție fiscală la data efectuării inspecției fiscale la un contribuabil, pe care se fundamentează decizia de reverificare a unei anumite perioade, pot rezulta în situații, cum sunt efectuarea unui control încrucișat, obținerea pe parcursul acțiunilor de inspecție fiscală efectuate la alți contribuabili a unor documente sau informații suplimentare referitoare la activitatea contribuabilului, într-o perioadă care a fost deja supusă inspecției fiscale, informații obținute în orice alt mod, de natura să modifice rezultatele controlului fiscal anterior. În acest context legislativ simpla trimitere la notele contabile (NC nr...../2007, NC nr...../2008, NC nr...../2009) pe baza cărora s-a procedat la calcularea unei obligații fiscale suplimentare reprezentând TVA colectată în sumă totală de lei în momentul reverificării, nu poate fi acceptată ca suficientă, având în vedere că aceleași documente au fost verificate și cu ocazia inspecției fiscale inițiale.

- Nici trimiterea făcută de organele de inspecție fiscală la precizările privind colectarea TVA la аренда acordată în natură primite cu Adresa nr.417483/17.10.2011 emisă de Direcția Generală Legislație Cod Fiscal din cadrul Ministerului Finanțelor Publice - înregistrată la DGFP Teleorman sub nr.28306/27.10.2011 și la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr.5969/27.10.2011 – nu poate fi reținută ca fiind element nou, informație necunoscută în baza căreia s-a dispus reverificarea, în condițiile în care adresa în cauză este opinia unei direcții de specialitate a Ministerului Finanțelor Publice cu privire la societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură care sunt constituite și funcționează în baza Legii nr.36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, și nicidecum nu se referă la societățile comerciale, care funcționează în baza Legii nr.31/1990 – cazul de față.

În raport cu aceste susțineri, informațiile din actele administrative fiscale atacate nu răspund la unele obiective prevăzute în dispozițiile legale, ce trebuiau avute în vedere în cazul evaluării bazei de taxare și anume:

- în ce au constat deficiențele care au condus inițial la imposibilitatea organelor de inspecție fiscală de a determina mărimea bazei de taxare și care au fost datele și documentele necunoscute, care au avut relevanță pentru modificarea bazei de impunere în urma reverificării, având în vedere obligația identificării acelor elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale (conform celor dispuse la art.67, alin.(1) al O.G. nr. 92 din 24 decembrie 2003, republicată, privind Codul de procedura fiscală cu modificările și completările ulterioare);

- necesitatea ca inspecția fiscală să aibă în vedere, potrivit art.105 din actul normativ mai sus precizat, examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere, și care a fost contribuția petiționarei la respectarea obligației de a colabora la constatarea stării de fapt fiscale, prin prezentarea la locul de desfășurare a inspecției fiscale a tuturor documentelor, precum și orice alte date necesare clarificării situațiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal. (conf. art.106 al O.G. nr. 92 din 24 decembrie 2003, republicată, privind Codul de procedura fiscală cu modificările și completările ulterioare);

- precizarea în clar a momentului când s-a produs fenomenul economic, care sunt documentele legale întocmite de petentă care duc la stabilirea faptului generator și a exigibilității taxei pe valoarea adăugată aferent perioadei verificate și reverificate;

- întrucât ART. 105 alin.3) al O.G. nr. 92 din 24 decembrie 2003, republicată, privind Codul de procedura fiscală cu modificările și completările ulterioare stabilește regula potrivit cu care *Inspecția fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare impozit, taxă, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat și pentru fiecare perioadă*

supusă impozitării, urmează ca pe baza dispozițiilor ART. 105¹ să se identifice *date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verificărilor, care influențează rezultatele acestora, ce pot consta în informații, documente sau alte înscrisuri obținute ca urmare a unor controale încrucișate, inopinate ori comunicate organului fiscal de către autorități publice ori obținute în orice mod de organele de inspecție, de natură să modifice rezultatele inspecției fiscale anterioare.*

Pe de altă parte, nici susținerile societății comerciale petiționare nu sunt în măsură să clarifice cauza supusă soluționării astfel încât să conducă organele de revizuire la a se pronunța pe fond, rezumându-se doar la punctarea unor aspecte cu caracter general, așa cum au fost specificate anterior, cu trimitere la prevederi legale care nu vin însă să susțină punctul de vedere cu privire la faptul că arendarea nu reprezintă o livrare de bunuri sau prestare de servicii întrucât nu asigură transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar, astfel că fructele obținute de pe terenul proprietarilor se cuvin acestora, ele neputând fii proprietatea societății contestatoare; astfel că organele de soluționare se pot pronunța – potrivit dispozițiilor legale în materie citate, numai în limita sesizării.

În consecință, măsura ce urmează a fi luată – **de desființare a actului administrativ fiscal atacat, cu privire la acest capăt de cerere - la nivelul valorii de lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată de plată -** (din Decizia de impunere nr.F-TR/04.07.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, sinteză a Raportului de inspecție fiscală nr.F-TR/04.07.2012) - se bazează pe dispozițiile art. 216, alin.(3) din O.G. nr. 92 din 24 decembrie 2003, republicată, privind Codul de procedura fiscală - publicată în M.O. nr. 513 din 31 iulie 2007 – cu modificările și completările ulterioare, precum și pe dispozițiile pct. 11.5. al Ordinului nr.2137 din 25.05.2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, emis de Agenția Națională de Administrare Fiscală și publicat în M. Of. nr.380/31.05.2011.

În această situație, urmează să se încheie în termen legal *un nou act administrativ fiscal, care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare și care va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia*, potrivit celor stipulate la art.216, alin.(3¹) și art.218, alin.(3) al O.G. nr. 92 din 24 decembrie 2003, republicată, privind Codul de procedura fiscală cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu dispozițiile pct. 11.6. al Ordinului nr.2137 din 25.05.2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, emis de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

Cu ocazia acestei acțiuni, se va avea în vedere dispozițiile legale în materie – inclusiv cele citate anterior -, cu privire la:

- reevaluarea fenomenului economic, cu consecințele fiscale ce decurg din acesta, prin analiza influențelor fiscale în raport cu trimiterile făcute în susținere de societatea comercială petiționară și care să răspundă obiectivelor așa cum au fost specificate în considerentele prezentei decizii de soluționare.

1.b).- Cu privire la stabilirea diferenței de lei (..... lei reprezentând TVA neacceptată la deducere, respectiv de lei diferență rezultată raportată la sumele înregistrate și cele declarate)

Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Teleorman este legal investită

a se pronunța cu privire la diferența de lei (..... lei reprezentând TVA neacceptată la deducere, respectiv de lei diferență rezultată dintre sumele înregistrate și cele declarate) contestată de către petiționară, fără a formula în acest sens un punct de vedere argumentat în fapt și în drept.

În fapt, așa cum se reține din documentele anexate la dosarul cauzei, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr.F-TR/04.07.2012 și a Raportului de inspecție fiscală nr.F-TR/04.07.2012 emise de Activitatea de Inspecție Fiscală, din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman, au fost stabilite în sarcina societății comerciale petiționare obligații fiscale suplimentare de natura taxei pe valoarea adăugată la nivelul valorii de lei, ca urmare a următoarelor constatări:

- lei reprezintă diferență rezultată în urma comparării sumelor din jurnalele de cumpărări, jurnalele de vânzări și cele înregistrate în evidența contabilă și declarate de agentul economic, situație care a condus la stabilirea TVA de rambursat la data de 29.02.2012 în cuantum de lei, față de lei calculată și solicitată la rambursare; reținându-se prin aceasta încălcarea prevederilor art.156, alin.1) din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare.

- lei reprezintă TVA neacceptată la deducere, stabilindu-se ca deficiență faptul că la data de 29.11.2010 SC SRL a emis factura nr...../29.11.2010 către petiționară, în sumă totală de lei din care TVA lei – reprezentând dobânzi calculate pentru plata cu întârziere față de termenele din contract.

S-a reținut ca fiind emisă în mod eronat factura și în consecință, petiționara în mod nejustificat deduce taxa, în condițiile în care dobânzile percepute pentru plăți cu întârziere nu se cuprind în baza de taxare; prin aceasta fiind încălcate dispozițiile art.137, alin.3, lit.c) și art.145, alin.2, lit.a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Față de aceste constatări, petenta, prin contestația depusă nu formulează în susținere argumente de fapt și de drept, rezumându-se să se refere doar la aspecte legate de legalitatea modalității de taxare a contravalorii produselor agricole acordate arendatorilor în schimbul terenului pus la dispoziție arendașului.

În aceste condiții, organele de revizuire a cererii rețin că **în drept** sunt aplicabile dispozițiile:

O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată - în MONITORUL OFICIAL nr. 513 din 31 iulie 2007 -, cu modificările și completările ulterioare:

ART.206

Forma și conținutul contestației

Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

c) motivele de fapt și de drept;

ART.213

Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

Ordinului nr.2137 din 25.05.2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, emis de Agenția Națională de Administrare Fiscală și publicat în M. Of. nr.380/31.05.2011:

2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.

11. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 216 din Codul de procedură fiscală - Soluții asupra contestației

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;

În aceste condiții, autoarei cererii, ca urmare a nemotivării *în fapt și în drept* a contestației, și neaducerii de probe materiale de natură să combată constatările din actul administrativ fiscal atacat, urmează a i se **respinge ca nemotivată** cererea, pentru diferența de taxă pe valoarea adăugată contestată în cuantum de lei.

Așa fiind, lipsa argumentelor *de fapt și de drept* ce trebuiau aduse în susținerea contestației, precum și obligația organelor de soluționare de analizare a cauzei în limitele sesizării, potrivit dispozițiilor legale în materie citate -, conduc la concluzia implicită a menținerii celor stabilite prin **Deciza de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-TR/04.07.2012**, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman, cu privire la capătul de cerere, privind taxa pe valoarea adăugată contestată în cuantum de lei (..... lei reprezentând TVA neacceptată la deducere, respectiv de lei diferență rezultată dintre sumele înregistrate și cele declarate).

2. În ceea ce privește obligațiile fiscale accesorii de plată în cuantum total de lei (..... lei dobânzi/majorări de întârziere + lei penalități de întârziere), aferente obligației suplimentare de plată de natura taxei pe valoarea adăugată

2.a).- Cu privire la obligațiile fiscale accesorii de plată în cuantum total de lei (..... lei dobânzi/majorări de întârziere + lei penalități de întârziere), aferente obligației suplimentare de plată de natura taxei pe valoarea adăugată în cuantum de lei

Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Teleorman este investită a se pronunța cu privire la legalitatea obligării la plată a accesoriilor în cuantumul contestat, în condițiile în care măsura dispusă cu privire la capătul de cerere privind obligația de plată principală a fost cea de desființare.

Astfel, pentru diferența de taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată de către organele de inspecție fiscală în sumă de lei au fost calculate obligații fiscale accesorii în cuantum de lei, în conformitate cu prevederile art.119 (1), 120 (1) și (7) din O.G.92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Întrucât soluția ce urmează a fi dată, se situează în condiții de interdependență cu cea dispusă la Cap.III, pct.1.a) al prezentei decizii, - de desființare a constatărilor din actul administrativ fiscal atacat în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată de lei, în condițiile prezentate anterior în mod analitic -, astfel că soluția legală și în

acest caz este cea de **desființare a acestui capăt de cerere, din Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-TR/04.07.2012**, sinteză a Raportului de inspecție fiscală nr.F.TR/04.07.2012, cu privire și la **accesoriile în cuantum de lei**.

Această soluție se bazează pe dispozițiile art. 216, alin.(3) din O.G. nr. 92 din 24 decembrie 2003, republicată, privind Codul de procedura fiscală - publicată în M.O. nr. 513 din 31 iulie 2007 – cu modificările și completările ulterioare, precum și pe dispozițiile pct. 11.5. al Ordinului nr.2137 din 25.05.2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, emis de Agenția Națională de Administrare Fiscală și publicat în M. Of. nr.380/31.05.2011.

În această situație, urmează să se încheie în termen legal un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare și care va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, potrivit celor stipulate la art.216, alin.(3¹) și art.218, alin.(3) din O.G. nr. 92 din 24 decembrie 2003, republicată, privind Codul de procedura fiscală cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu dispozițiile pct. 11.6. al Ordinului nr.2137 din 25.05.2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, emis de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

Ceea ce este accesoriu urmează situația a ceea ce este principal – *accessorium sequitur principalae* – adagiu latin aplicat speței deduse judecării, exprimă dependența necesară a regimului juridic a unui drept, de regimul juridic al unui alt drept.

Așa fiind, una din aplicațiile acestei reguli de principiu, o constituie competența autorității investite cu soluționarea unei cereri principale de a se pronunța și asupra cererii accesorii, care în atare condiții nu poate fi luată în considerare separat.

2.b).- Cu privire la obligațiile fiscale accesorii de plată în cuantum total de lei (..... lei dobânzi/majorări de întârziere + lei penalități de întârziere), aferente obligației suplimentare de plată de natura taxei pe valoarea adăugată în cuantum de lei (..... lei+..... lei)

Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Teleorman este investită a se pronunța cu privire la legalitatea obligării la plată a accesoriilor în cuantumul contestat, în condițiile în care măsura dispusă cu privire la capătul de cerere privind obligația de plată principală a fost cea de respingere ca nemotivată.

Din documentele care constituie dosarul cauzei aflate în soluționare, accesoriile aferente debitului de lei sunt la nivelul sumei totale de lei, determinate după cum urmează:

- lei – penalități de întârziere (..... leix15%);
- lei – dobânzi/majorări de înt. [(..... leix453 zilex0,04%)+(..... leix88 zilex0,04%)].

Astfel, pentru diferența de taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată de către organele de inspecție fiscală în sumă de lei au fost calculate obligații fiscale accesorii în cuantum de lei, în conformitate cu prevederile art.119 (1), 120 (1) și (7) din O.G.92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Întrucât soluția ce urmează a fi dată, se situează în condiții de interdependență cu cea dispusă la Cap.III, pct.1.b) al prezentei decizii, - de respingere ca nemotivată a cererii în raport cu constatările din actul administrativ fiscal atacat în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată de lei, în condițiile prezentate anterior în mod analitic -, astfel că soluția legală și în acest caz este cea de **respingere ca nemotivat și a**

acestui capăt de cerere, din Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-TR/04.07.2012, sinteză a Raportului de inspecție fiscală nr.F-TR/04.07.2012, cu privire și la accesoriile în cuantum de lei.

Această soluție se bazează pe dispozițiile art.206, al.1), lit.c) din O.G. nr. 92 din 24 decembrie 2003, republicată, privind Codul de procedura fiscală - publicată în M.O. nr. 513 din 31 iulie 2007 – cu modificările și completările ulterioare, precum și pe dispozițiile pct.2.5. și pct.11.1. lit.b) al Ordinului nr.2137 din 25.05.2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, emis de Agenția Națională de Administrare Fiscală și publicat în M. Of. nr.380/31.05.2011.

Consecința acestei soluții este menținerea constatărilor din actele administrative fiscale atacate, cu privire la acest capăt de cerere

Ceea ce este accesoriu urmează situația a ceea ce este principal – *accessorium sequitur principalae* – adagiul latin aplicat speței deduse judecătii, exprimă dependența necesară a regimului juridic a unui drept, de regimul juridic al unui alt drept.

Așa fiind, una din aplicațiile acestei reguli de principiu, o constituie competența autorității investite cu soluționarea unei cereri principale de a se pronunța și asupra cererii accesorii, care în atare condiții nu poate fi luată în considerare separat.

*

Având în vedere considerentele de fapt și de drept arătate, în temeiul H.G. nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, a H.G. nr.109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a HG nr.1050/2004 privind Normele de aplicare a OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precum și a Ordinului Președintelui A.N.A.F. nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, directorul executiv al Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman

DECIDE :

Art.1. Se desființează Decizia de impunere nr.F-TR/04.07.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, sinteză a Raportului de inspecție fiscală nr.F-TR/04.07.2012, reprezentând:

- TVA	: lei
- accesorii aferente :	 lei
Total	 lei

Art.2. Se respinge ca nemotivată contestația formulată de SC SRL din com., jud. Teleorman pentru obligațiile fiscale reprezentând:

- TVA	: lei
- accesorii aferente :	 lei
Total	 lei

Art.3. Decizia poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă în termen de 6 luni de la data comunicării.

Art.4. Prezenta a fost redactată în 5 (cinci) exemplare, egal valabile, comunicate celor interesați.

Art.5. Biroul de soluționare a contestațiilor va duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

DIRECTOR EXECUTIV